

זְכוּי בְּמִצְוָה

הָרַב חַיִּים דָּוִד הַלְוֵי הַשְּׁתֵּדֵל לֹא לְהִטְרִיחַ אֶת בְּנֵי הַבַּיִת.
כַּאֲשֶׁר הָיָה זְקוּק לְמַלְחִיָּה בְּזִמְנֵי הָאָרוּחָה, הוּא לֹא בִקֵּשׁ זֹאת מֵאַחֲרִים.
הוּא קָם מִמְּקוֹמוֹ וְהֵבִיא אֶת הַמְּלַחִיָּה בְּעֵצְמוֹ.
כְּשִׁסִּים לָאָכַל, לָקַח הָרַב אֶת הַצְּלַחַת שְׁלוֹ לְכִיּוֹר וְשִׁטַּף אוֹתָהּ.
פַּעַם אַחַת, בְּסוּף הָאָרוּחָה, קָם הָרַב מֵהַשְּׁלֶחָן.
"אֲנִי מִבְּקִשׁ שְׁתְּשִׁימֵי אֶת הַצְּלַחַת שְׁלִי בְּכִיּוֹר", אָמַר לְבִתּוֹ וַיֵּצֵא מֵהַמְּטִבָּח.
"אָבָא חוּלָה?" הִיא שָׁאַלָה בְּדֹאגָה.
"לָמָּה אַתְּ חוֹשֶׁבֶת שְׁאָבָא חוּלָה?" הִתְפַּלְאָה אַחוֹתָהּ הַגְּדוּלָה.
"כִּי אָבָא תַּמִּיד שָׁם בְּעֵצְמוֹ אֶת הַצְּלַחַת שְׁלוֹ בְּכִיּוֹר.
הוּא אַף פַּעַם לֹא מִבְּקִשׁ מֵאַחֲרִים", עָנְתָהּ.
"אָבָא בִקֵּשׁ שְׁתַּעֲזְרֵי לוֹ, כִּדֵּי לְזִכּוֹת אוֹתָךְ
בְּמִצְוֹת כְּבוֹד הוֹרִים", חִיְכָה אַחוֹתָהּ.
"גַּם מִמְּנֵי הוּא מִבְּקִשׁ לְפַעְעִמִּים, כִּדֵּי לְזִכּוֹת אוֹתִי בְּמִצְוָה".

